Dobrin *unul dintre puțini jucători de excepție de la noi în privința tehnicii.*

fotbal

RETROSPECTIVA TURULUI DIVIZIEI A (II)

TEHNICA DE JOC, ACTUALMENTE MEDIOCRĂ, SE CERE REPUSĂ ÎN DREPTURILE SALE

În ansamblul factorilor antrenamentului sportiv, pregătirii tehnice îi revine rolul cel mai important, fiind destinată a deține principala pondere în cadrul procesului de instruire. Acest lucru este determinat de însăși conținutul intim al jocului, ca și de faptul că întreaga gamă de deprinderi motrice, cuprinse în sfera noțiunii de „procedeu tehnic", se execută numai în contact nemijlocit cu balonul.

UNDE GREȘIM, DE FAPT, MAI MULT?

Teoretic, toată lumea este de acord în această privință. Pe alocuri se disting și unele lăudabile eforturi care încearcă să acorde tehnicii nu o prioritate formală, ci una de fond, reală și consistentă. În practică însă, rezultatele nu mai confirmă ceea ce este susținut în realitate mai mult de intenții și vorbe. De aceea și nivelul tehnicii în fotbalul nostru, după consumarea primei jumătăți a actualei ediții de campionat, nu depășește calificativul de „mediocru". Ceea ce, firesc, ne face să ne punem, chiar dintr-un început, întrebarea:

Prin definiția sa, tehnica presupune execuții corecte, mare precizie, rapiditate, utilitate, varietate și surpriză. Toate acestea se însușesc și se perfecționează în antrenament și în jocul competițional. Acesta din urmă constituie și mijlocul de stabilire, la un moment dat, a nivelului la care se exprimă pregătirea tehnică individual sau în ansamblu. De obicei, atunci cînd ne propunem în diferite ocazii să testăm acest nivel, gradul de tehnicitate al unei formații oarecare, atenția se îndreaptă, aproape exclusiv, asupra calității paselor, considerînd acest element complex de construcție a jocului un criteriu de bază în dimensionarea valorică a unei echipe.

Și constatările noastre ne duc la concluzia că, în acest tur de campionat, pasa a constituit, poate mai mult decît oricînd în ultimii ani, obiectul unor aprecieri care se înscriu fără rezerve în limitele unui calificativ de „slab". Făcînd o asemenea afirmație, ne gîndim în primul rînd la faptul că media greșelilor în transmiterea mingii, din situații simple, este de 40 de echipă, adică de aproape trei ori mai mult decît întîlnim la formațiile din elita fotbalului internațional, elită către care tindem și noi să ajungem cîndva. Și dacă, să zicem „o astfel de cifră s-ar părea exagerat de mare, ne întrebăm atunci ce s-ar mai putea spune, de pildă, despre cele peste 80 de pase greșite ale formației Steaua, în meciul cu F. C. Argeș de la București, ale Rapidului, în partida de la Petroșani cu Jiul, sau ale A.S.A.-ei în întîlnirea cu Steagul roșu la Brașov? De bună seamă că în aceste cazuri ca și în altele asemănătoare lor va trebui să recunoaștem că fotbalul, în esența sa, a avut cel mai mult de suferit.

Pe de altă parte, mai trebuie menționat că și atunci cînd pasa, ca execuție tehnică, a fost corect realizată, utilitatea sa practică în construcția și mai ales în finalizarea unei acțiuni s-a resimțit într-o mică măsură. Lipsa de oportunitate, în acest caz, a făcut ca foarte multe degajări ale apărătorilor să nu mai constituie elemente de declanșarea contraatacurilor, deschiderile pe extreme să apară ca simple pretexte de circulație a balonului, iar centrările în suprafața de pedeapsă un fel de pasă la... portarul advers. De asemeni va mai trebui să reamintim și cu acest prilej că în ceea ce privește arsenalul procedeelor de lovire a mingii, sărăcia formelor de exprimare tehnică a jucătorilor noștri și steriotipia execuțiilor au avut darul să reducă sau să anuleze chiar, efectele surprizei. Pasa cu exteriorul sau cu călcîiul, devierea sau șutul fără pendulare continuă, în aceste condiții, să rămînă încă ceva de domeniul inaccesibilului pentru mulți dintre divizionarii A. Ca să nu mai vorbim că mai sînt jucători — și printre ei, din lotul reprezentativ — care atunci cînd le vine mingea la piciorul sting, de exemplu, fac o mișcare de rotație în jurul axei proprii, pentru a-și pregăti piciorul drept în vederea execuției unei pase sau a unei preluări.

Și pentru că am amintit de acest al doilea element de bază al tehnicii, **preluarea mingii**, să facem și mențiunea — nu lipsită de amărăciune — că expresia **„sare mingea din el ca din perete"**, folosită adeseori pentru a sugera imaginea jucătorului neputincios a stăpîni balonul, își mai găsește și astăzi sensul în caracterizarea tehnicității unora dintre fotbaliștii noștri fruntași. De aceea, poate, ajungem în situația de a ne entuziasma atunci cînd un jucător execută un stop frumos, undeva la mijlocul terenului, fără ca nimeni să fie în jurul său. Deși așa ceva face parte din abecedarul tehnic, în timp ce pretențiile marei performanțe reclamă execuții perfecte și utile în condiții de mare dificultate (pe spații aglomerate, cu marcaj strict, din mișcare) și într-o foarte variată gamă de procedee (cu pieptul, cu coapsa, cu capul) impuse de acțiunea de joc la un moment dat.

Considerații asemănătoare se pot face și referitor la celelalte elemente componente ale tehnicii de joc. Adică la **conducerea balonului și protejarea sa, la mișcarea înșelătoare, la deposedarea adversarului „precum și la lovirea mingii cu capul și aruncarea de la margine.** Pentru fiecare dintre acestea, luate în parte, există multe de spus, suficiente observații desprinse din partidele acestui tur de campionat, care să ne oblige a privi situația numai prin prisma realității și a responsabilității față de viitorul soccerului nostru. Dar pentru că, în fond, nu este vorba de ceva nou, atît în ce privește mijloacele de concretizare în domeniul acestor elemente ale tehnicii, cît și din punct de vedere al decalajului față de fotbalul avansat pe plan internațional, nu vom mai repeta lucrări care, ne place să credem, sînt și în atenția antrenorilor. Vom face în schimb o remarcă în legătură cu **penuria de jucători cu o mare eficacitate în lovirea mingii cu capul** și mai ales în aruncarea de la margine. În prima categorie, grupului cîndva destul de numeros avînd ca lideri un Dumitrache, Domide, Adam, Neagu, Dinu, Boc sau Voinea generațiile mai tinere i-au adăugat pînă acum prea puține nume de valoare: D. Georgescu, M. Sandu, Bălan și... cam atît! În grupa aruncătorilor la mare distanță, a acelora care reușesc să convertească un inofensiv aut într-o periculoasă situație în careul advers, Cimpeanu (Universitatea Cluj) și Czako (A.S.A.) rămîn deocamdată — aproape de vîrsta abandonului competițional — fără succesori de marcă, care să promită o reeditare, cel puțin, a posibilităților lor.

Acestea au fost doar o parte din „punctele de sprijin" ale calificativului de „mediocru", acordat evident cu multă bunăvoință, pregătirii tehnice a fotbaliștilor noștri în momentul de față. Să ne oprim, în continuare, asupra cîtorva...

SCURTE EXPLICAȚII

Mai întîi va trebui să facem precizarea că din „careul" factorilor principali ai jocului **pregătirea tehnică manifestă în prezent cea mai pronunțată rămînere în urmă.** Și nu este cu nimic exagerat cînd afirmăm acest lucru, atîta vreme cît pe celelalte planuri — fizic, tactic și psihologic — progresele sînt, indiferent de dimensiunile lor, destul de evidente. De unde un asemenea decalaj? Răspunsul la o astfel de întrebare l-ar putea da numai antrenorii. Mai bine zis acei dintre antrenori care, mergînd pe linia celei mai ușoare rezistențe, insistă **numai** în ideea îmbunătățirii condiției fizice, și a însușirii unor manevre de joc ce se realizează, în mod normal, într-o perioadă mai scurtă, mai ușor, putînd duce, ce-i drept, la unele succese de suprafață, care nu rezolvă însă problema fotbalului în esența sa. Acei ce procedează în acest fel știu foarte bine că a lucra pentru perfecționarea tehnicii presupune o mare cheltuială de timp, energie și multă pricepere.

Vorbind de valoarea scăzută a tehnicii în contextul general al comportării formațiilor noastre din primul eșalon divizionar socotim necesar a reaminti, cu această ocazie, de o mai veche insuficiență manifestată în instruire pe plan metodic. Avem în vedere faptul că, de regulă, în antrenament se exersează foarte multe procedee de mare dificultate, dar **în condiții ușoare**, cînd de fapt necesitățile jocului impun execuții simple **în condiții grele.** Adică exact invers. Așa se explică de ce adeseori, la pregătire, unii jucători fac numere de adevărată „jonglerie", dar undeva izolați, **detașați** de cadrul tactic, iar în joc aceeași fotbaliști — puși în situația de angajament cu adversarul sau de stare emoțională specifică întrecerii — nu mai sînt capabili să facă o preluare, să dea o pasă la cîțiva metri, să facă o fentă. În acest caz, **diferența dintre tehnica pură și tehnica de joc indică o opțiune în favoarea simțului practic și al realității,** pentru că numai așa este posibil un progres fotbalistic în adevăratul înțeles al cuvîntului.

Mai există însă, în felul de manifestare al multora dintre jucătorii noștri fruntași și **o anumită predilecție exagerată pentru estetica mișcării.** Să luăm bunăoară exemplul lui M. Răducanu, poate cel mai reprezentativ în această privință. Atacantul de la Steaua reușește execuții bune, uneori foarte spectaculoase în condițiile luptei directe cu adversarul. În aparență principiile tehnicii de joc nu sînt, în această situație, ignorate. Dimpotrivă. Și totuși tehnica lui Răducanu, deși încadrată în baremul de calitate competițional, este lipsită adeseori de utilitate și deci ineficientă. Pentru că întotdeauna aproape, ea are o mișcare în plus care anulează efortul reușitelor anterioare. Și aici nu este vorba de un caz chiar izolat. Adepții acestui stil sînt de fapt mai numeroși, îi întîlnim și pe la F. C. Argeș, Politehnica Iași, A.S.A., Rapid sau chiar F. C. Constanța. Ceea ce ne face să credem că avem de-a face cu o mentalitate, deloc ușor de combătut, împotriva căreia trebuie luptat cu perseverență.

În sfîrșit, la același capitol care se referă la aprecierea pregătirii tehnice în turul acestui campionat, cîteva cuvinte și despre **volumul de muncă în antrenamente.** Recent, cu ocazia discuțiilor la consfătuirea antrenorilor echipelor de Divizia A, au ieșit în evidență două teorii, aplicate de altfel și în practică. Prima, aceia prezentată de antrenorul Universității Craiova, **C. Cernăianu,** care a afirmat că obișnuiește în ciclul săptămînal de instruire un regim de lucru mai redus, întrucît în cazul elevilor săi nu este vorba decît de perfecționare. Cealaltă variantă aparține antrenorului **N. Proca** și presupune o cantitate de muncă foarte mare, jucătorii Steagului roșu avînd nevoie de învățare în principal a procedeelor tehnicii de joc. Unde este adevărul? Greu de spus, acum. Reținem totuși că, deocamdată, poziția fruntașă a studenților craioveni este un punct de sprijin al „rețetei" lor sub raportul pregătirii. Dar să nu uităm nici modestele realizări tehnice ale acelorași jucători în meciurile cu Fiorentina și Standard Liège, lucru care ne face să punem firesc **problema comparației cu valoarea fotbalului european avansat ,atunci cînd vrem să stabilim nivelul real atins** și ce avem de făcut în consecință. Mai reținem de asemenea din spusele antrenorului N. Proca ceea ce de fapt speram să mai fie ici-colo un caz izolat și anume că **foarte mulți fotbaliști ajung în Divizia A fără să-și fi însușit la timpul potrivit abecedarul tehnic.** Și de aceea este nevoie acum, la seniorat, să învețe ce nu au învățat ca juniori și copii. Așa stînd lucrurile — și comportarea în general a jucătorilor noștri în acest sezon de toamnă o confirmă — credem că aprecierile antrenorului brașovean sînt ceva mai aproape de realitatea din fotbalul nostru și de aceea, poate, mai utile în perspectivă.

★ ★ ★

Și acum, cînd am văzut unde ne plasăm cu pregătirea tehnică în contextul general al competiției și în raport cu nivelul fotbalului avansat pe plan internațional, normal este să ne punem și întrebarea: „Ce-i de făcut?". Aici răspunsul este unul singur, simplu și concis: repunerea tehnicii în drepturile ce i se cuvin. Aceasta înseamnă acordarea unei priorități de fond a acestui factor în cadrul procesului de antrenament; perfecționarea tuturor procedeelor numai în condiții de joc; orientarea către o tehnică apt să îndeplinească în primul rînd condiția utilității majore și bineînțeles multă, foarte multă muncă.

Pentru că numai în acest fel este realmente posibilă emanciparea fotbalului nostru și sincronizarea sa la cadența fotbalului modern internațional.

Mihai IONESCU

ÎNTRE WEMBLEY ȘI BRASILIA

Acum cinci ani, spre sfîrșitul lui august, în colțul din stînga-sus al acestei pagini, un cronicar scria un mic articol cu titlul: **„Anglia vine și joacă!"** Era în acele rînduri speranța că venirea campionilor mondiali la București și, mai ales, revanșa de pe Wembley, care urma să aibe loc în ianuarie, ar putea da un start nou echipei naționale, care revenise „decimată" din Portugalia lui Eusebio. Cronicarul își încheia rîndurile cu o febrilitate care dorea să forțeze puțin destinul: **„Aceste jocuri cu Anglia reprezintă șansa unei întregi generații de fotbaliști".**

Întîmplarea a făcut ca lucrurile să se întîmple aidoma. Meciul de pe Wembley a fost un adevărat start sufletesc, creînd **o echipă care avea să fie mai bună decît... fotbalul nostru.**

În aceste zile, o nouă echipă națională se pregătește de start. Numele care circulă amintesc întrucîtva de tînăra echipă de pe Wembley. Mircea Sandu și Anghelini au vîrsta de atunci a lui Dumitrache și Dinu. Mareu și Nistor au vîrsta de atunci a lui Lucescu și Deleanu. Ca și atunci, noua formulă de întinerire în bloc întîmpină destule rezistențe.

Dar, **mai presus decît orice, ca și atunci,** echipa cea nouă are în față un examen capabil, în viziunea multora, să o zdrobească, încă din start (așa cum se spunea și despre echipa de pe Wembley). Acest mare obstacol se numește Brasilia, adică orașul în care tînăra echipă națională a României va juca în cursul lunii aprilie.

Acest meci cu Braziliа poate și trebuie să fie marea șansă a unei generații. Iar „marea șansă" înseamnă tocmai înfruntarea unui obstacol atît de impunător cum este cel al echipei lui Jairzinho, **ale cărei isprăvi sînt cîntate** seară de seară în golful Guanabarei.

Acum cinci ani, pe Wembley, „tricolorii" lui Mircea Lucescu au reușit să înfrunte copleșitorul templu al fotbalului pentru că și-au acordat temerile și speranțele, fără să se lase zdrobiți de tropăitul înfricoșător al crampoanelor lui Bobby și Jackie Charlton pe poteca de asfalt a tunelului care îi purta spre „gazonul sfînt".

Astăzi, în preajma startului din Brazilia — meciul cu Franța poartă evident amprenta rodajului — „tricolorii" cei noi ar trebui să privească spre țara lui Pele ca spre un obstacol cum nu se poate mai potrivit, într-un moment în care Wembley-ul lasă impresia că traversează, pentru prima oară în istoria sa, o perioadă de oboseală.

După cinci ani, „tricolorii" cei noi sînt avantajați de lecția tricolorilor cei vechi, predată la Guadalajara și Budapesta. Este adevărat, **se spune pe alocuri** că lotul de astăzi nu întrunește valorile de acum cinci ani. Nu este exclus să fie așa, dar comparația defavorabilă cade în aceste privințe și din aureola trecerii anilor. Dacă în lotul 1974 figurează cîteva nume lipsite de sonoritate, să nu uităm că la 15 ianuarie 1969, pe Wembley, un Sătmăreanu, un Radu Nunweiller, un Dembrovschi și chiar un Lucescu aișunseră să fie jucători contestați. Dar, efectul miraculos al startului de pe Wembley a fost acela că echipa născută în meciul cu Bobby Charlton a trăit în primul rînd din rîvna și abnegația celor contestați. Cronicarul își permite acest scurt **memento,** în speranța că Brasilia va putea naște o nouă echipă...

Ioan CHIRILA

5 minute cu antrenorul Vasile Copil

„DELTA TULCEA NU A DEPUS ARMELE ÎN LUPTA PENTRU PROMOVARE ÎN DIVIZIA A"

Zilele trecute, în Capitală, pe șos. Giulești, l-am întîlnit pe antrenorul Vasile Copil, aflat acasă pentru puțin timp.

— Cum explicați pierderea de către Delta Tulcea a contactului cu plutonul fruntaș, deși startul foarte bun de la începutul campionatului făcea din această echipă o pretendentă la șefie?

— Punctul pierdut pe teren propriu (0—0) în etapa a IV-a, în fața noii promovate, C.S.M. Suceava, ne-a frînt elanul. Formația s-a redresat mai greu, ca apoi să vină o altă sincopă (0—1, la Tulcea, cu Gloria Buzău, în etapa a XI-a), care a zdruncinat total moralul echipei. Culmea este că tocmai jucătorii cu experiență (Tufan, Stoicescu, N. Constantinescu sau Corendea), în care îmi pusesem atîtea speranțe, s-au redresat mai greu.

— Chiar dacă a evoluat oscilant, formația tulceană v-a oferit și satisfacții...

— Da. Am și așa ceva. Calificarea în sferturile de finală ale „Cupei României" unde, alături de Chimia Rm. Vîlcea, am rămas singurele reprezentante ale divizionarelor B, reprezintă un succes deosebit pentru noi, chiar dacă pînă în sferturi n-am eliminat nici o formație de Divizia A.

— Care echipă, din seria în care jucați, are cele mai mari șanse de a promova în prima divizie?

— Lupta se va da, cred, între echipele Gloria Buzău și C.S.M. Suceava, pe care le consider cele mai puternice, dar să știți că nici Delta Tulcea nu a depus armele! Poate mă considerați subiectiv, dar șanse mai păstrăm și noi, deși la terminarea turului am ocupat poziția a VII-a în clasament.

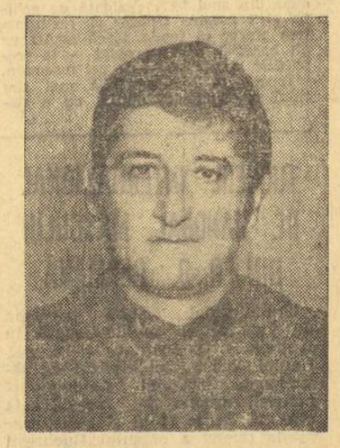

— Noutăți pentru anul 1974?

— Întrucît atacul, în care doar Tufan și Răuț au dat satisfacție, rămîne punctul nevralgic al echipei, am în vedere promovarea în lot a jucătorilor Șerban (C.F.R. Cluj), proaspăt inginer stagiar pe meleagurile tulcene, Bădescu (Dunărea Tulcea) și Milicenco (Granitul Babadag) care, sper, vor schimba în bine fața atacului. În rest, ce-aș putea să sper decît o calificare în semifinalele „Cupei României" și, chiar, o lovitură de teatru în... fruntea clasamentului.

Acestea sînt speranțele cu care antrenorul Vasile Copil va porni la lucru în noul an...

Pavel PEANĂ

NOI RECORDURI REPUBLICANE ÎN ÎNTRECERILE FINALE ALE „CUPEI JUDEȚELOR" LA ÎNOT

După trei zile de concurs, au luat sfîrșit în cele trei centre — **Reșița, Ploiești și Cluj** — întrecerile primei ediții a **„Cupei județelor"**, competiție care a angrenat 11 selecționate. Locul I, în fiecare centru, a fost ocupat de formațiile **Caraș-Severin, București** și, respectiv, **Cluj.**

La Reșița, întrecerile înotătorilor pentru „Cupa județelor" s-au încheiat cu succesul reprezentanților echipei gazdă. Sportivii din **Caraș-Severin** au totalizat 319 p, fiind urmați de cei din **județul Bihor** 258 p și **județul Timiș** 163 p.

Învingătorii au dominat întrecerile seniorilor, juniorilor și copiilor din grupa B, înotătorii din Bihor s-au dovedit mai buni în probele copiilor din categoriile A și C, iar cei din Timiș au acumulat cele mai multe puncte în cursele junioarelor.

În ultima reuniune am avut din nou prilejul de a urmări cu plăcere evoluțiile lui **Dietmar Wetterneck,** în mod cert cel mai bun înotător al competiției. Reșițeanul a parcurs distanța de 200 m spate în 2:14,5 — **nou record național pentru bazin scurt,** iar apoi a înotat 200 m bras în 2:41,6 (rec. personal). Alte rezultate: Lavinia Donia 2:38,9, Karin Parutsch 2:39,9 și Mariana Filip 2:51,5 la 200 m spate; D. Gropșan 2:21,6, H. Habetler 2:27,0 la 200 m spate; Lucia Nonu 3:09,6, Judit Hunyadi 3:09,7 la 200 m bras; A. Birini 2:50,1 la 200 m bras.

● Ultima reuniune din cadrul „Cupei județelor" a consfințit superioritatea echipei **Bucureștiului** clasată pe primul loc înaintea selecționatelor județelor Prahova, Galați, Brăila și Constanța. Dintre rezultatele înregistrate s-au detașat cele două noi recorduri ale țării înregistrate de **Dragoș Aldea** (promițătoare reintrare în activitatea competițională) cu **2:38,8 la 200 m bras — record național de juniori** și **Valeria Vlăsceanu 2:39,7 la 200 m spate — record de fete categoria B.** Alte rezultate: E. Hempel 2:38,2 — 200 m bras; Camelia Hotescu 3:01,5 — 200 m bras; Mihaela Georgescu 3:04,8 — 200 m bras fete B; M. Mandache 2:25,0 — 200 m spate. (**A. Vasilescu-coresp.**).

● Sportivii clujeni (431 p) au dominat categoric întrecerile competiției dotată cu „Cupa județelor" în fața înotătorilor din județul Mureș (351 p) și Sibiu (219 p). Selecționata clujeană a cîștigat majoritatea probelor în special la juniori și seniori. În ultima reuniune au fost înregistrate și două noi recorduri republicane: **Al. Szabo 1:19,9 la 100 m bras categ. B** și **Anca Cîmpeanu 1:13,7 la 100 m liber fete categ. C.** Alte rezultate: D. Nagy 2:50,6 și Al. Szabo 2:55,8 la 200 m bras; Anca Bobohalma 3:10,5, Carmen Bunaciu 3:13,3 și Enikö Rezsegh 3:14,4 la 200 m bras; H. Lucaciu 2:39,6 la 200 m spate (**P. Radvany-coresp.**).

O ÎNTRECERE FRUMOASĂ, DE MARE LUPTĂ

(Urmare din pag. 1)

egalitate dictate în meciurile dintre *P. Manole* — Farul și *N. Boșcu* — Galați, *V. Lehăduș* — Galați și *I. Dascălu* — Farul, mulți susținînd că primii ar fi meritat victoria), trebuie să afirmăm că partida finală a „Cupei F.R. Box" a constituit o frumoasă întrecere pugilistică, în care rezultatul final a stat sub semnul întrebării pînă la ultima decizie a juriului și care a făcut o bună propagandă acestei competiții, sportului cu mănuși din țara noastră.

Întîlnirea a început sub semnul echilibrului și al luptei acerbe încă din partida de debut. „Semimuștele" *Aurel Mihai* (Farul) și *Petre Ganea* (Box Club Galați) și-au disputat cu ardoare șansele și au realizat un meci cu faze electrizante pe tot parcursul celor nouă minute de luptă, la sfîrșitul cărora arbitrii au fost nevoiți să consemneze egalitate pe buletinele de punctaj (2—2). Campionul național al „muștelor", *Faredin Ibrahim*, a adus avantaj echipei constănțene (5—3) prin victoria la puncte realizată în fața talentatului (dar lipsit de experiență competițională) junior *Traian Boșcu*. În acest meci, spre deosebire de cel din semifinală, constănțeanul a fost mult mai activ, dovedind că știe să și lovească, nu numai să se apere excelent (am dori să-l vedem luptînd astfel cu un adversar mai valoros).

Mircea Tone (Galați), din nou într-o formă bună, l-a învins prin abandon, în repriza secundă, pe *Mustafa Iuseim*, aducînd echilibrul pe foaia de concurs (6—6).

În partida „penelor", dintre *Nicolae Boșcu* (Galați) și *Petre Manole* (Constanța), s-au schimbat lovituri cît în trei meciuri, în ultima repriză amîndoi combatanții fiind în situația de a fi numărați. Ni s-a părut că Manole a lovit ceva mai mult și mai eficace, dar așa cum s-a încheiat lupta „meci nul" era decizia cea mai potrivită. Deci, 8—8. *Octavian Amăzăroaie* l-a învins fără drept de apel (abandon în repriza secundă) pe tînărul constănțean *Cornel Ioniță* (înlocuitorul lui Augustin Iacob, care a depășit categoria la primul meci și nu și-a ajutat echipa nici în meciul final!), și astfel gălățenii au luat conducerea cu 11—9. La categoria ușoară, *Adrian Guțu* (Galați) — practicînd un box mai eficient și dovedindu-se mai bine pregătit — l-a învins clar la puncte pe *Constantin Lică* și a mărit avantajul formației sale la 14—10.

Într-un meci extraordinar, în care tînărul gălățean *Dumitru Bute* a etalat calități excepționale (valorificate, acestea pot face din el un mare boxer), puternicul *Valeriu Filip* a reușit, totuși, să cîștige și să reducă ceva din handicapul ce se crease: 13—15. A urmat apoi partida ce avea să se dovedească hotărîtoare, cea de la categoria mijlocie mică, dintre *Pavel Istrate* (Galați) și *Marcel Lupu*. Prima repriză s-a disputat în nota de dominare categorică a gălățeanului, care se părea că nu poate rata victoria. Decis să lovească mai mult și mai puternic, dar dispunînd de un bagaj sărac de cunoștințe tehnice, Istrate a atacat deseori periculos cu capul și a primit un prim avertisment justificat. Au urmat al doilea și al treilea (ultimul, cam repede, după părerea noastră), reprezentantul Galațiului fiind descalificat, decizie care priva echipa sa și de punctul ce se acordă pentru simpla prezentare pe ring. În aceste condiții, Constanța a luat conducerea cu 16—15.

Sandu Tirilă (Galați) — acest temut puncheur — l-a învins prin k.o. 2 pe *Mișu Banu*, în urma unei contre de dreapta cu care l-a trimis pe acesta la podea pentru mult mai mult de zece secunde, făcînd ca echipa din Galați să ia pentru ultima oară conducerea: 18—17. În urma unei stîngi la ficat, *Petre Pîrvu* (Constanța) l-a făcut k.o. în primul rund pe *Constantin Cojocaru*, schimbînd din nou rezultatul: 20—19 pentru Constanța. Meciul greilor, *Vasile Lehăduș* (Galați) — *Ilie Dascălu* — așa după cum apreciau cei mai mulți specialiști — urma să fie cîștigat de Dascălu. Dar, n-a fost așa. Întrecerea lor s-a încheiat la egalitate și a lipsit extrem de puțin ca Lehăduș să întoarcă soarta partidei în favoarea echipei sale.

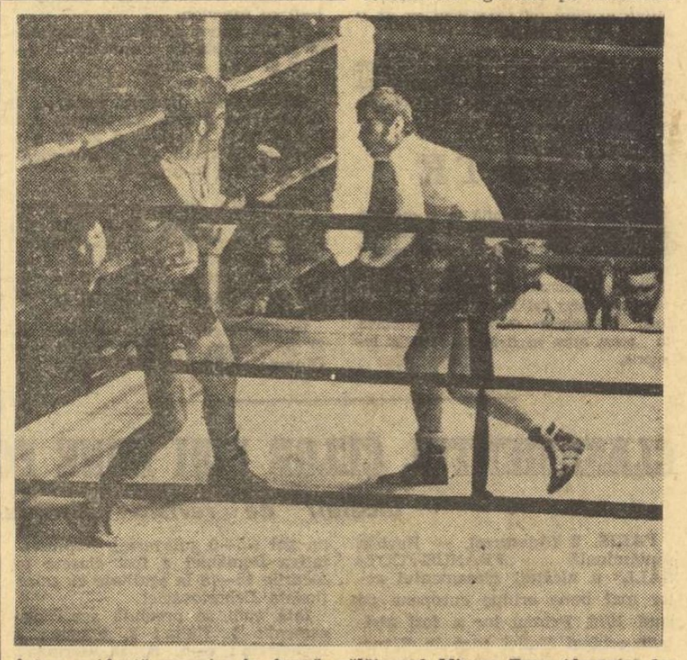

Într-o evidentă revenire în formă, gălățeanul Mircea Tone (dreapta) l-a învins prin abandon pe Iuseim Mustafa (Farul)

„POLI" DĂ SEMNALUL PE '74

Lotul fotbaliștilor timișoreni se reunește astăzi pentru vizita medicală

După o bine meritată vacanță (totuși relativă, deoarece majoritatea fotbaliștilor au avut sesiune de examene, absolvite cu succes), componenții alb-violeților timișoreni se adună azi la stadionul „1 Mai". După vizita medicală amănunțită pe care **dr. Ernest Mesinger** o va efectua în zilele de 3—5 ianuarie, se va da startul pregătirilor la Timișoara, unde elevii antrenorilor **Ion Ionescu** și **Nicolae Godeanu** vor face cîte două antrenamente zilnice, al căror obiectiv este pregătirea fizică.

Între 13 și 22 ianuarie, pregătirile Politehnicii vor continua în stațiunea balneară Buziaș, la 40 de km de Timișoara. Atît jucătorii, cît și antrenorii sînt hotărîți să se pregătească cu multă seriozitate, deoarece ei sînt conștienți că returul se anunță destul de greu pentru Politehnica Timișoara.

Petre ARCAN, coresp. județean

A APĂRUT NR. 397 AL REVISTEI

FOTBAL

DIN CUPRINSUL CĂREIA VĂ RECOMANDĂM:

● O pagină de considerații pe marginea turului campionatului Diviziei A

● **Clasamentul european, pe 1973, al reprezentativelor de fotbal de pe continent**

● La „Interviul săptămînii" un dialog imaginar cu anul 1974

● **Două pagini de analize ale echipelor Universitatea Craiova, F. C. Constanța, Steaua și Dinamo**

● „Cărțile de vizită" ale primilor trei clasați în Trofeul „Balonul de aur" al publicației France-Football

● **Concluzii la ancheta „Juniorii — la ordinea zilei!"**

● De vorbă cu Z. Rasici, antrenorul care a condus Australia în turneul final al campionatului mondial — corespondență specială din Iugoslavia

● **O prezentare a turului seriei a doua a Diviziei B**

● Rubricile obișnuite: Sublinieri, Dialog cu cititorii, Din fotbalul internațional, Carnet extern, Campionate naționale din Europa

● Și: numele participanților la ancheta „Fotbal '73" care au indicat ordinea primilor cinci fotbaliști.

Începînd de vineri, în sala Floreasca

BASCHETUL MASCULIN, DIN NOU ÎN ACTUALITATE

Timp de trei zile, începînd de vineri dimineață, sala Floreasca din Capitală va găzdui întrecerile ultimului turneu (al IV-lea) al primului tur din cadrul campionatului republican de baschet masculin. Fără îndoială, meciul *Dinamo — Steaua*, „capul de afiș" al turneului (se dispută sîmbătă), este așteptat cu multă nerăbdare, rezultatul lui avînd multă greutate în stabilirea formației campioane. Pe lîngă tradiționalul derby turneul bucureștean mai programează o serie de partide hotărîtoare pentru configurația clasamentului la încheierea primului tur al campionatului, cînd echipele participante vor fi împărțite, după cum se știe, în două grupe: 1—6 și 7—12. Interesantă de urmărit va fi lupta formațiilor „U" Cluj, Farul, Politehnica București și I.C.H.F. pentru ocuparea locurilor 5 și 6.

LOTO-PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul Pronosport, etapa din 30 decembrie 1973.

I. Bologna — Foggia	x
II. Cagliari — Cesena	x
III. Internazionale — Roma	1
IV. Lanerossi — Fiorentina	1
V. Lazio — Milan	1
VI. Napoli — Verona	1
VII. Sampdoria — Juventus	2
VIII. Torino — Genoa	1
IX. Palermo — Varese	1
X. Perugia — Avellino	1
XI. Reggina — Reggiana	x
XII. Taranto — Ascoli	1
XIII. Ternana — Spal	2

Fond de premii lei 380 756.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală de la 8 ianuarie 1974 pînă la 2 martie 1974.

În țară de la 11 ianuarie 1974 pînă la 2 martie 1974.

PREMIILE TRAGERII PRONOEXPRES DIN 26 DECEMBRIE 1973

Extragerea I: Cat. 1: 1 variantă 25% a 100 000 lei; Cat. 2: 1,35 a 45 987 lei; Cat. 3: 7,55 a 8 223 lei; Cat. 4: 19,30 a 3 217 lei; Cat. 5: 82 a 757 lei; Cat. 6: 2 738,15 a 40 lei.

REPORT CATEGORIA 1: 140 471 lei.

Extragerea a II-a: Cat. B: 11,10 variante a 4 972 lei; Cat. C: 49,00 a 1 113 lei; Cat. D: 2 136,80 a 60 lei; Cat. E: 97,15 a 200 lei; Cat. F: 2 290,60 a 40 lei.

REPORT CATEGORIA A: 55 187 lei.

Premiul de categoria 1 a revenit participantului ION TURNAGIU, din Craiova, care cîștigă 100 000 lei sau 1 autoturism **„Dacia 1300"** și diferența în numerar, la alegere.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA EXTRAORDINARĂ LOTO DIN 1 IANUARIE 1974 A REVELIONULUI

Fond de premii provizoriu: 4 945 000 lei.

Extragerea I: 24 16 72 47 10 30 71 23 4 52.

Extragerea a II-a: 73 9 77 67 82 39 60 25 36 51

Extragerea a III-a: 63 46 28 1 86 33 3 10 56 72 36 53

Extragerea a IV-a: 7 11 29 39 50 17 6 79 26 73 22 88

Extragerea a V-a: 20 69 70 75

Extragerea a VI-a: 35 13 64 4

Plata premiilor va începe în Capitală de la 17 ianuarie pînă la 1 martie, în țară de la 21 ianuarie pînă la 1 martie 1974, inclusiv.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT